Ч. 61. Субота 16 (29) марта 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч, 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Подорож німецкого канцлера до Італії. — Положенє в Ішпанії. — Мирові переговори в Африці.)

О подорожи німецкого канцлера ґр. Більова до Італії пише віденьский Fremdenblatt, що она мала мати первістно чисто приватний характер, та обставини зложили ся так, що набирає і політичного значіня. Коли в Римі лише довідали ся, що ґр. Більов наміряє провести великодні ферні в Італії, висказав міністер Прінети перед ґр. Веделем, німецким амбасадором при Квіриналі желанє, що рад би стрітитись з ґр. Більовом. Стріча тота могла би тим лекше прийти, що й він сам буде в тім часі бавити в Мерані, в провінциї Комо. — Німецкий канцлер довідавши ся о тім, згодив ся на таку пропозицию італїяньского міністра тим раднійше, що та стріча є не тілько актом дипльоматичної вічливости, але заразом й найлучшим запереченєм поголосок о розвязаню тридержавного союза, о чім в новійшім часі стали вісти розсівати. Що-до квестиї відновленя тридержавного союза, можна запевнити на підставі найлучших інформаций, що справа ся все близша свого успішного рішеня.

Антимонархічна аґітация в Ішпанії має небавком прибрати широкі розміри. До Münch. Allg. Ztg. доносять з Мадриду, що там відбули ся недавно збори републиканів всяких відтінків, почавши від умірнованих опозиционістів до скрайних революционістів. Ухвалено вести оживлену аґітацию антимонархічну, антицерковну і уряджувати по містах в тій цїли одвітні демонстрациї. — Vaterland додає на те від себе, що допера тепер може кождий документно знати, хто то уряджує збіговиска і напади на костели і монастирі. До тепер все говорило ся, що „люд“ є обурений на духовеньство і своє обуренє висказує розрухами і нападами. Аж тут довідуємо ся, що то републиканці уряджують демонстрациї, т. є. підбурюють товпи намовою і гр шми. Так то визирає „люд“, що принускає штурм до монастирів і палить костели.

З нагоди мирових переговорів між Бурами і Анґлїйцями, доносять про членів тепершного трансвальского правительства такі близші дані: Шальк-Бурґер єсть від хвилї виїзду Кріґера до Европи головою правительства. Єсть він більше політиком як вождом. По від'їзді Кріґера прилучив ся до відділу Людвика Боти. Віцепрезидентом трансвальского правительства єсть він від р. 1898. По нападі Джемсона був провідником комісиї, котра мала розглянути жаданя чужинців. Єго справозданє мало бути так прихильне для чужинців, що Кріґер подер єго в очах Шалька і назвав єго зрадником. — Райн, секретар державний, єсть в Европі більше знаний як Шальк-Бурґер. Походить з родини німецкої Уродив ся в Каплянді, до шкіл ходив в Анґлії і там скінчив виділ правний та одержав анґлійский диплем адвоката. В Оранії був вибраний президентом, а через 15 літ справував уряд найвисшого судиї. Звістний також як писатель. Ходив до школи з Сесілем Родсом, але оба не любили ся. — Лука Маєр, то старший чоловік і старий вояк. Був президентом ради; поважаний Бурами і чужинцями. Єсть великим патріотом, але вільний від ненависти до Анґлїйців. Єго жена перебуває тепер в Анґлії. — Четвертий член правительства Крох, мало звістний.

Новинки.

Львів дня 28 го марта 1902.

— **Великопістна осьмидневна місия** в церкві „Народного Дому“ у Львові відбуде ся в днях від 5—13 цьвітня н. с. під проводом оо. Василиян в слїдуючім порядку: В суботу дня 5-го цьвітня пополудни о 5-ій вечірня — опісля вступна проповідь. — В неділю дня 6-го цьвітня о 5-ій годині рано І. проповідь для слуг і робітників, потім читана Служба Божа і утреня, по утрени друга чит. Служба Божа при виставленю сьв. Тайн. — О 10 годині співана Служба Божа і II. проповідь. — Пополудни тогож дня о 4-ій годині вечірня, опісля о 5-ій год. III. проповідь. По проповіди акафист, по акафисті о $6^{1}/_{2}$ годині проповідь IV. і благословенє сьв. Тайнами. Від понедїлка до суботи включно т. є. від 7—12 цьвітня будуть відбувати ся проповіди і богослуженя в таких самих годинах як в неділю дня 6 цьвітня. Сповідь розпічне ся дня 10-го цьвітня в четвер. В неділю дня 13 цьвітня о 5-ій годині рано читана Служба Божа, опісля утреня, а по

Черкес.

(З російского. — В. Короленка).

(Дальше.)

Він нахилив ся до мого уха.

— Золото в Іркутськ везе Китайцям продавати... Колиж тепер сам Бог нам єго в руки дає, — се знак, що Боже благословення... Трета частина у наш зиск, остатне в царску скарбницю...

— Розумію, але невже, він такий неосторожений, що просто лїзе вам в руки?

— Де там лїзе? Гаспид не чоловік. Не вперше вже. Летить стрімголов, погоничам по карбованьцю на горївку. Дуй! Щоби тілько козак та справник не рознюхали, та не дігнали. А у нас нарід на стациях цолохливий... Та й хоч кому трапить ся — боязко; живим єго не здибаєш. Ну тепер всеж люди военні. Можна певнійше єго здибати.

— Коли нам поталанить, і ви будете щасливі, добродій, — говорив Чепурніков, у котрого засияли очи. Тисячі і на вашу долю не пожалую.

— Колиб тілько поталанило, — знов повтаряючи додав писар. — а вже ділити буде що.

— Я міркую, урядових відсотків за здибаня тисяч трийцять.

— Ну, се вже там діло ваше! Менї ніяких гроший не треба, а переночувати я зможу з великим задоволенєм.

— А ви добродій, беріть, не відцуруйтесь. Ми вас зневажати не зможемо.

Я вийшов зза стола і став ладитись на канапі.

Сподїванка цілу ніч пробути в теплій хаті, під благословляючою рукою поважаного діда, була так привабива, що в мой змученій голові не було ніяких инших думок. Чепурніков з писарем пішли за параван і там знову розмавляли про будучу баталію.

— Певно ти знаєш, що завтра?

— Вже-ж певно тобі кажу. Балдин переказував. Випили ми тут з ним, він і пробалакав ся. Они мене не злякають, бо і я сам колись, не ховаючись...

— А трудно... почулось за хвильку.

— Трудновато. Відвагу має чимала. Черкес справді юнак!

— Шибений?

— Та вже без хитрощів не взяти.

— А коли нічого нема?

— Чудний! Та менї вже тоді тут не жити, певне навманя робити буду?

Я заснув. Менї здавало ся, що я забув ся тілько на хвильку, але, видно, минуло немало часу. На стациї було тихо, на столї стояв самовар і чайне збіжє. Видно, мої товариші встигли напити ся чаю і лягли спочивати. Сьвічка була згашена, лише желїзна груба сьвічувала хату блисканєм полумени.

— Гавриле! — почув ся за хвилю тихий оклик Чепурнікова. Не спите?

— Ні, не сплю.

— А знаєте, я вже розрахував

— Невже?

Трийцять два тисячі вісімсот сорок карбованців 50 копійок.

— Еґ-ге, — промовив Гаврило зі свого кута, — гроші немалі. Щоби тілько Бог доміг. Дай же Боже! Гроші дуже великі. От би Марта моя Степанівна утїшила ся!

— Еґ-ге. Придбали би ми з тобою добру копійчину.

Міцним храпом Пушних нагадав розмовляючим про своє істнованє.

— Як сапає свиня! — глумливо промовив Чепурніков. А от і єму треба буде дати. І через пів хвилини він додав з пекучою журбою:

— Питає ся: з якої річи?...

Знов тиша.

— Гавриле, а Гавриле!

— А чого?

— А ви певно знаєте, кілько з ним золота?

— Певно. По тому самому рахунку они вже і „дуванили“. Черкес з Мандриком всей пісок на себе взяли.

— Е-ех... Шкода!

— Чого шкода?

— Трохи випадає.

— Чого так?

— Та от трохи трохи не хапає по моїх рахунках. Коли би ще хоть тисяч з три, я би на горі у вдовиці у Мятусової будинок купив. Гарний будинок, з городом і „змензелинчиком“. А тепер прийде ся у Степана купувати.

нїй Служба Божа при виставленю сьв Тайн. — О 10 год. Служба Божа співана і послїдна проповідь місийна. З огляду на ту місию не відбудуть ся вже нїякі реколекциї в тім пості, длятого оо. Василияни мають честь запросити всю Р. Т. інтелїґенцию пань і панів до участи в тїй місиї.

— **Кадетскі школи.** З початком шкільного року 1902/3 будуть приняті до кадетских шкіл ученики, а то: на I. рік кадетских шкіл для піхоти у Відни, Будапешті і Празї по 90, на I. рік кадетских шкіл для піхоти в Карльштадт, Кенїґсфельд на Moраві, в Лобзові коло Кракова, Германштадтї, Триестї, Марбурзі, Лїбенав коло Градця, Прешбурзї, Інсбруцї, Темешварі, Каменици коло Петроварадину, Штрасї коло Марбурга і у Львові по 30 до 50, на I. рік школи кадетскої для артилериї 150, на I. рік школи кадетскої для кінноти 50; до висших кляс тих шкіл будуть приняті ученики лише в міру опорожнених місць. Приняте на четвертий рік, а до кадетскої школи для артилериї і піонїрів також на третий рік виключене. Подання о приняте треба внести до 15 серпня до команди найблизшої кадетскої школи для піхоти, взглядно до команди кадетскої школи для кінноти, артитериї і піонїрів.

— **Зі стрийскої філїї Просьвіти.** В неділю 23 с. м. відбули ся треті з черги сходини народні і відбули ся не менше гарно як попередні. Міщан і селян приходить чим-раз більше, і саля Народного Дому все виповнена по береги. Викладав лїкар др. В. Антоневич „про першу поміч у наглих случаях“, і то так приступно, що ледви чи не кожде слово лишилось в памяти слухаючих. З черги наступив відчит академика п. Говиковича „про значінє Шашкевича у нашій лїтературі“, коротко оброблений. — Наконець розпочались продукциї з скіоптіконом, котрий „Просьвіта“ прислала на сходини. Народови припали они дуже до вподоби, а байка про польоване на білих тигрів в образах викликала щиру втіху зібраних. — Слїдуючі сходини відбудуть ся 6 цьвітня.

— **З Станиславова.** Дальший репертуар Руского народного театру в Станиславові ось який: в неділю 30 марта пополудневе представлене по зниженых цінах „Трійка гільтаїв“, мельодрама в 5 діях з прольоґом; в понеділок 31 марта „Ой не ходи Грицю“, народний образ Александрова і Старицкого; ві вторник 1 цьвітня „Поворот батька“, опера в 3 діях Ярецкого розпічне: „Заручини по смерти“, комедия, закінчить „З любови“, штука в 1 дії: в четвер 3 цьвітня „Ямарі“, оперетка в 3 діях; в суботу 5 цьвітня „Жидівка вихрестка“, драма; в неділю 6 цьвітня „Запорожець за Дунаєм“, опера.

— **Лік на рака.** До одної тутешної пополудневої часописи доносять зі Станиславова, що секундареви станиславівского шпиталя дрови Льву Жулавскому удало ся винайти средство против рака. Минулого тиждня зголосив ся до тамошного шпиталя хорий селянин, котрий мав у долїшній варзі рака. По одноразовій лиш інєкциї винайденого дром Жулавским средства, новотвір рака зісох і по трех днях відпав. Того самого средства уживав др. Жулавский вже кілька разів в січню і лютім т. р. з добрим успіхом. Подробиці о винаходї, як строго фахові, суть держані поки-що в тайнї.

— **Переїхане.** На Стрілецкій площи наїхав оногди перед полуднем возом торговельник молока Янкель Бляйх з Миколаєва на селянку з Кривчиць Софію Гамулець, котра дiставши ся під кола воза, віднесла значні скалїченя на голові. Поготівлє стациї ратункової заосмотрило єї.

— **Довершенє засуду смерти.** Передвчера о годині 6-ій рано страчено на подвіри вязниці суду краєвого карного в Чернівцях, Івана Хортюка, селянина з Заставної, засудженого вироком суду присяжних на кару смерти за замордоване в ночи з 5 на 6 падолиста м. р. свого батька Сандека і мачоху Катерину Хортюків.

— **Самоубийство.** Вчера пополудни застрілив ся у Львові при ул. Кохановского ч. 1 окінчений слухач прав Станислав Радзейовский. Самоубийник не лишив нїякого листу, з котрого би можна дізнати ся про причину самоубийства.

— **Невинність доказана по смерти.** В роцї 1896 засудив трибунал судиїв присяжних в Кракові Петра Кравуся на 9 лїт тяжкої вязниці за злочин скритоубийства. Прокураторія обжалувала Кравуся о злочин скритоубийства, доверошеного в Модльници тим способом, що Кравусь мав закрасти ся до хати, в котрій находив ся 16-лїтний Войтїх Май з родиною, облив его нафтою і підпалив; хлопець по кількох днях помер. Кравуся відставлено до заведеня карного в Висничи, де він помер в 1899 р., впевнюючи до послїдної хвилї о своїй невинности. При спосібности переведеного в р. 1900 против Софії Май процесу о кількакратні підпаленя показало ся, що лиш она могла бути виновницею того злочину. Доказано, що злочину міг допустити ся лиш хтось, що був в серединї хати, а спала там тої ночи Софія Май. Так само богато инших подробиць вийшло на яву, доказуючих невинність Кравуся. Переведене слїдство не змогло виказати невинности Маївної, а доказало, що лиш она могла бути виновницею злочину. Суд краєвий наслїдком заходів проф Розенблята, піднятих в імени дїтий Кравуся, пересьвідчив ся, що слїдство не виказало доказів вини; тим способом Кравусь став по смерти узнаний судом за невинного.

— **Загальні збори членів філїї Товариства педаґоґічного в Рогатині** відбудуть ся дня 1. цьвітня с. р. о 10 год. перед полуднем в компатах рускої Бурси (дім Козловского) з таким порядком дневним: 1. Відчитане протоколу з послїдних заг. зборів. 2. Справоздане уступаючого видїлу. 3. Справоздане касове. 4. Справоздане комісиї в предметі оцінки і критики руских книжок шкільних для шкіл нисшого і висшого типу; реф. п. А. Ґурґулова, пп. Балуцкий і Йосиф Коцан. 5. Відчит ц. А. Ґурґули: „Що приніс вік XIX. на поли шкільництва“. 6. Вибір нового видїлу. 7. Вибір членів до комітету „бурси“.

— **Огнї.** Дня 22 с. м. о год. 3 рано вибух з невислїдженої доси причини огонь в стодолї господаря Онуфрія Пилипова в Лисьци старім а огонь перекинув ся і на хату Івана Дрокали та наробив шкоди на 1000 К. Оба згадані господарі були обезпечені на 950 К. — В Тучапах повіта снятиньского згоріла дня 15 с. м. хата господаря Федора Проданюка. Шкода 300 К. була обезпечена. Того самого дня погорів в Снятинї жид Мошко Рубін та его сусід Сімхе Ціппер. Перший з них мав шкоди на 400 К., а другий на 300 К. Обі шкоди були обезпечені. Причиною огню була зла будова печи.

З Борщова пишуть нам: Дня 24 марта около 11 год. перед полуднем позбавив ся житя Дмитро Мишкун, зарібник лїт около 36,

---

Також будинок нічого собі, та нема такої краси. Той на господарску ногу... Я і службу кину...

— Кинеш?

— Нащо она менї! З грошами яка потреба! Тепер я перед кождим офіциром тягнусь, а тодї я его, офіцира, на чашку „кофею“ кликати буду. Шо так чи нї?

— Нісенїтниця! — промовив писар безповоротно....

— Як нісенїтниця?

— Так, бридня, самолюбство тілько, зазапевнив фільозофічно Гавриїл. Міркуєш гарно: почнеш з тої річи бундячити ся, ніс в гору тримати, — нї брате.... Я наострив уха. Писар говорив тихо і голос его здавав ся менї незвичайно правдивим. Я утомив ся від холодної неприємної дороги і від тих холодних дітьско-розбишацких розмов. Менї здавало ся, що я на кінци почую людске слово. Менї пригадались великі очи Гавриїла і в їх виразах тепер уважала ся менї людска мрія про щастє.

— Ось як ти говориш, — промовив трохи здивований Чепурнїков. Ну, а ти що робити будеш?

— Я?... Коли би Бог допоміг, я би одружив ся.

— А хиба ти ще не одружений. Гаврило зробив на своїм ліжку нетерпеливий рух.

— А ти знаєш, — спитав він задеркувати, — що коштує в нашій сторонї пуд хлїба?

— А-чей два з половиною ...

— То-то й є. Невже при наших достатках женити ся?

— А ти би другого місця пошукав.

— Був я і в других місцях. Не таланить. На приїсках наймитував і спірт носив.... Тілько і придбав, що ломоту у ногах. Нї, по нашому місцю треба бути цівком безсумлїнним чоловіком, тогди зробить ся заможним.

— А молода є?

Гаврило мовчав. Слабий огонь его циґара якось задумчиво блискав і погасав за параваном. Писар курив і мріяв.

— Зазираю тут на одну. Та що! Я голий, она ще голїйша. Так і не казав єї анї разу.... Инше дїло було би, коли би Бог допоміг.... З'їхали би ми з нею з сего проклятого місця. Зажили би собі тихенько, своє дїло мали би.

— Яке би ти дїло мав?

— Еге.

Знов Гавриїл замовк, неначе не відважував ся оповідати правдивих своїх мрій.

Шинок в своїм місци завів би, промовив він раптом на питанє. — Чого менї краще? Спокій?... Нарід у нас до горівки придатний.

III.

Огонь в грубі погасав; як се часто буває після великої утоми, я спочивав погано, на пів забувшись, я губив хвилинами часу память, але у купі з тим виразно почув зітханє вітру, котрий дув з леньскої сторони, чув, як він завиває на дворі у стіп і сипле снїгом у вікна.

Зненацька з одним з сіх завивов до мене долетів слабий дзвін балабончика. Сей звук ледви дотикнувсь до уха і зараз же зник в гудинї завирухи. Але через хвилю він знов почув ся, знов зник і потім задзвенів яснїйше, довше з короткими перепонами. Чуткий Гаврило підвів ся за параваном, засьвітив сьвічку і кинув кілька полїн в грубку.

— Ох-хо-хо! позїхнув і перехрестив рот. Господи, владико, Царице небесна!... Кого ще Бог дає, чи не почмайстра?

Двері відчинились. Староста в теплій шапці появив ся на порозї з ручним лїхтарем.

— Проїжжі, Гаврило Семенович.

— Чую! Може почмайстер з Киреньска. Підганяй погоничів щоби були на поготовю.

Викотили. Коней хомутають.

— А?... що ту таке? — збентежений сів Чепурнїков і бігав очима по хатї.

— Нїчого. Прохожі їдуть.

— Черкес?!

— Який тобі черкес. Спи — лягай! Чепурнїков упав на подушку.

Він питав крізь сон.

Врязкіт копит і дзвін барабаньчика зникли коло воріт. Чути було, як погоничі випрягають коней, бразкаючи здійманєм балабаньчиків, та ще часом чути було чийсь верескливий голос. Коли почув той голос Гаврило, насторчив ухо, стояв через кілька хвиль зачудований з розтвертою стацийною книгою в руках.

За хвилю почулось, що по лїсї хтось їде; Гаврило затремтів.

Двері відчинились і староста промовив:

— Се черкес приїхав.

Писар зблїд і кинувсь до Чепурнікова, але той вже підвівсь, як укушений сів на постіль і протирав очи.

— А що? де черкес? Та вставайте ви лінюхи...

Хоч він говорив „ви“ але его оклик відносивсь до одного Пушних, котрий лежав долї его ніг. Не уважаючи на уважливу форму поводженя на „ви“, він штовхнув унтер-офіцира так міцно, що той зараз з'явив знаки житя. Він замурчав і почав поволи підносити ся неначе на его голові була велика вага. Писар торбувавсь, запалював чимсь стеаринову сьвічку на столї коло зеркала. Цїла стацийна хата котра перед хвилею стала спокійно, тепер була в руху.

На той рух дививсь з порога високий дїд, в его поглядї було видно радість о приїздї черкеса, але також несподіванку.

жонатий, повісивши ся в своїй коморі в часі неприсутности своєї жінки. Причиною самоубийства була нужда, а з оповіданя єго жінки показує ся, що Мишкун був вже від довшого часу дуже роздразнений, а навіть говорив о тім, що відбере собі житє.

— **Віденьска цікавість.** Віденці славні з того, що дуже цікаві, або може ліпше сказати, що они дурнувато цікаві. Десь на вежи сяде голуб; хтось то добачить і стане та дивить ся; другий з цікавости, за чим, чи на що той перший дивить ся, стає й собі та дивить ся. А де стоїть двох та дивить ся, без сумніву стане вже й третий; а нехай лиш збере ся мала громадка, то за кілька хвиль збіжить ся й ціла товпа. Так було й оногди. Коло карного суду став хтось цікавий і зачав заглядати в гору; коло него станув другий і третий і зробила ся мала громадка цікавих. Того лиш треба було. Зараз зі всіх сторін збігли ся люди. Гадаючи, що там щось стало ся, біг кождий з цілої сили і в одній хвили зробило ся таке збіговиско, що годі було перейти через улицю. Люди, що їхали повозами, вилазили з них або витягали голови та дивили ся, що такого стало ся, що не можна переїхати. А то ось що було стало ся. Кількох арештантів під дозором своїх дозорців мило вікна в партері, а дурновато-цікаві люди дивили ся на них і з того зробило ся таке збіговиско, що аж поліция мусіла розганяти.

— **На обіді у короля.** В Льондоні тілько й бесіди що про обід короля, на котрім він хоче погостити у себе в день коронациї 500.000 бідних міста Льондону. Отже насамперед ломлять собі люди голови над тим, де король помістить тілько людий. Дехто піддає королеви гадку, щоби розставити столи у великім льондоньскім Гайд-парку, а тогди могли би там король і королева обідати. Другі кажуть, що то годі, бо самі столи і лавки коштувалиби величезну суму. Найбільше промавляють за тим, щоби обід відбував ся рівночасно в ріжних частях міста в будинках шкільних і салях, котрі можнаби мати безплатно; то було й найдешевше і найпрактичнійше, бо люди не потребували би далеко ходити. Кошти того обіду заплатить сам король; він обіцяв ся дати на ту ціль 350.000 зр. Ну, не дуже буде можна обїсти ся на тім королівскім обіді. Один із підприємців подібних гостин обчислив вже що можна буде дати людем за ті гроші і кілько припаде на особу. Отже насамперед треба зважити, що кошти самої роботи будуть виносити яких 60.000 зр. отже на самі страви лишить ся лиш 290.000 зр. За ті гроші буде можна дістати: пів літри густої або рідкої зупи, пів чверти фунта риби, чверть фунта бараболь, чверть фунта печені воловоі або баранини, до того пів чверти фунта капусти або рижу, а на закуску всілякі овочі. Коли зважить ся, що доставники схотять на тім щось заробити, то можна собі подумати які то будуть порциї, які страви, та й як зроблені. Але за то буде слава, що то був королівский обід. Старшина громадска видала вже окружник до всіх сьвященників, учителів, настоятелів домів убогих і т. п., щоби они сказали від себе, кого би на той обід запросити. Але хоч король сам хоче платити за той обід, то все-таки знайшли ся вже й такі льояльні горожани, котрі виказали надію, що чей і їм буде можна помагати. Може навіть бути, що король прийме дарунки від великих фірм, а іменно тютюн, люльки, пиво, чай, каву, лімоняду, овочі і т. п. Кождий гість дістане на памятку ще й якийсь дарунок. При сій нагоді не від річи буде згадати, що королева Вікторія в день свого ювілею гостила у себе 400.000 бідних, але не платила сама, лиш потрібний на то фонд зібрано публичною складкою. Королева дала була до тої складки лиш 1200 зр.

— **Помер** Омелян Погачевский, учитель народний в Марпямполи, в ночи на 23 с. м. в 34-ім році житя.

IV.

Я бачив як він війшов. Ледви тілько староста встиг відійти від дверий, як они знов відчинились і черкес необачно тримаючи ся за ручку став на поріг. З темних сінець з'явила ся єго постать дуже виразно. Се був чоловік років 45, з худим і жорстоким лицем гарно обголеним. З лиця виглядав більше на Німця, але була черкеска на футрі, і ціла постать з крутою грудю, струнким станом і величнзними рухами, виявляла зісланого горця. Він був оперезаний тонким шнурянним поясом, а на нім з переду на вкіс висів гарний кинджал; з'заду в шкірянній піхві ребольвер а на кінци товстий шнур від револьвера, котрий зникав в кишени. Мені здавало ся що я побачив відтінок журби в нім, котру пізнати в очах зьвіра. Потім він увійшов у хату.

— А що таке?... Еге! могай Біг — могай Біг, скоро промовляв Чепурніков. Потім нахилив ся до Пушних:

-- Де ви ділп револьвери... ви гаспиде!... Чого лаєш ся, — голосно відповів Пушних. — Що з твоїми револьверами зробить ся?... в будці! Всі замовкли після сеї відповіди. Гаврило кинув на них докірливий погляд.

— Вашу подоріжню — удавсь він до „черкеса“ намагаючи ся своєю моторністею сховати повну турботу.

Очи у черкеса загоріли неначе у тигра, що постеріг біду; він витяг з кишені звитий папір і кинув єго на стіл.

— Нащо кидати? можна подати мені — урзливо казав Гаврило.

Черкес не звернув уваги на сей докір.

(Конець буде).

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 28 марта. Новий прасовий закон єсть вже в міністерстві судівництва цілком готовий. Після того закона право кольпортажі має прислугувати лише часописям видаваним в Австриї і то лише тим, котрі внесуть відповідну просьбу.

Люблана 28 марта. Словіньскі посли зі Стириї з'їхали ся в Марбурзї, аби відбути конференцию в справі цельскої ґімназиї.

Будапешт 28 марта. Угорске бюро кореспонденцийне доносить, що міністри Сель, Люкач і Гораньский виїдуть ві второк до Відня на наради з міністрами австрийскими над буджетом спільних видатків.

Рим 28 марта. В італіяньских політичних кругах гадають, що на з'їзді канцлерів у Венециї не прийде до відновленя потрійного союза. Мимо того будуть там обговорені важні справи політичні і торговельні.

Венеция 28 марта. Міністер справ заграничних Прінетті прибув тут вчера вечером і відвідав нині канцлеря Більова. Розмова вела ся цілу годину.

Надіслане

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

К. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | **Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | **Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.
Христос при кирници з Самаританкою *Караччього* величини 37½×63 цм. . 4 зр.
Ecce Homo *Гвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).